

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וּמַכָּה בְּהִמָּה יִשְׁלֹמֶנָּה וּמַכָּה אָדָם יוֹמָתָה:
2. עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל:
3. כִּי חָרַם אֲשֶׁר יִחָרֵם מִן הַבָּקָר לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָתָה:
4. כִּי יִמָּצֵא אִישׁ נֶגֶךְ בְּתוֹלְעָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁה וְנִמְצְאוּ זָבָב עֲמָה וְדִבְרִים כֵּך כֵּך וְכִי יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלְעָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁה וְזָבָב עֲמָה מִדֶּהֲרָה לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָתָה:

גליון הש"ס

נמ' בין מתכוין לשאין
מתכוין. עיין לקמן מ ע"א
תוד"ה אחד כדרכה:

תוספות רי"ד

[illegible]

אלו נערות פרק שלישי כתובות

הני מילי. ללא תקחו סופר לפטור רואה מזיד מקטנאל: היכא דהרגו. במזיד דרך עלייה בהנפת ידו הכהו מאחרי דדכוותה בשוגג לא ניתן לכפרת גלות כדכתיב^א ויפל דרך נפילה: **מדסגא דבי חוקיה נפקא.** שאין חילוק בין דרך עלייה לדרך ירידה: לחייבו ממון.

והוא הדין נפדומו. וזה יהיה חסון
מיהא אינטערין דאי מדיקישא הוה
אמינא אדרבה לאדן גיטא מה
מכה בזהה לעולם ישלם אף מכה
אדם ישלם והשטא דנפקא לן פטור
תשלומין למזיד מלא יהיה חסון על
כרחק היקישא לפטור שוגג דרך
עלייה: הכי גרסינן אלא אמר רמי
בזי חמא כו'. אינטערין חד' מהני
דאי לאשמועינן דלא לעיבד ציה
תמתי ואף על גב דנפקא לן מולא
יהיה חסון: הכי מילי. דלא על שולא
ליה בתרמי היכא דסימא את עינו
והרגו זה בצותה מכה ומת: בדבר
אחר. במכה אחרת ובצת אחרת:
אימא. יעשעיה דמי עין ומיתה
בשביל ההרגה: הכי. דסימא עינו
והרגו זה: מאידך דין חוקים נפקא.
דלא תעשעיה: ולא עין ונפש חסא
דמי מיהא קיימא לן בחסולא דעין
תחת עין לאו ממא דאי אחרת ממא
דלמא צדי דסמינ לעיניה מית
והוה ליה עין ונפש תחת עין. מיהו
שמעין מיה דלא תעבד ציה תרמי
לא שנה מת בצותה מכה לא שנה לא
מת: סלקא דאמינא קידוש הוא
שחידוש תורה. בכל תשלומי קנס
שאינו דין אלא גזרת מלך בעלמא ויין
דחידוש הוא וגזירת חוק אימא אע"ג
דאיכא בזהיה מיתה לשלם: קמ"ל
חד מהנן קראי יתירא שאינו ענין
לממונ תניהו ענין לקנס: כסנא קמא.
ודריש ליה בצומר ערכו שני יואל
ליהרג: עלי: ספארג' שנתארגס
ונפגרה. דאילו ארוסה שלא נתגרסה
חייב מיתה ואין שם קנס: אין לה
קנס. טעמא מפרש בגמרא. ורישא
דקמי אשת אחיו ואשת אחי אביו
דנפארגס ונתגרסה עסקין וקמי
יש להן קנס ר' עקיבא היא: גמ' אלא
מעשה. לר' עקיבא הא דכתיב נערה
למעטוי צוגרת וכלא למעטוי
בעולה: הכי נמי. דלא ממעט לגמרי
ותדרוש נערה לאביה הא צוגרת
לעגמה הא לא אשכח דאשתמיט תנא
ומתני צוגרת יש לה קנס וימא רבי
עקיבא היא: וקנסה לאביה. ולקמן ע"כ
מקשין דר"ע אדר"ע: הואיל ואביה
זכאי בכסף קידושיה. שלו הוא
בנערותה ולקמן יתיף לה צפרק
נערה שנפתתה (דף מ:): מה
בכסף קידושיה אף על פי שנפארגס
ונפגרה. מאחר כשחזרת ומתקדשת

במחור נערות: **לאִצְיָה** הוּי. דָּהָא כֻל קִידוּשֵׁי נַעֲרוֹת יִלְפִין לֵאצְיָה דַּגְבִּי
קִידוּשֵׁין לֹא כְּמִיד מִיעוּטָא דְּאִשָּׁר לֹא אֲזִרְסָהּ כִּי הִכָּא: **נֹאמַר כֵּן**.
בְּזִוּסָא: **לֵהֲלֵן**. בְּמַפְתָּה שְׁקִלִים דְּכְמִיד (שְׁמוֹת כג) יִשְׁקֹל:
אִימָא

נמי מאידך תנא דבי חזקיה נפקא כלומר ע"כ נלא אינטריך כל
אריך קרא למפטריה בלא כל חרס הוה פטרינן ליה מאידך תנא
ו"ל דכל חרס לא יפדה משמע ליה בממון ש

סלקא דעתך אמינא חידוש הוא קמ"ה. לע"ג דצמתי' פ
דכ"ל מתניתין כל חייבי מיתות דקתני וכל המתחייב צ

מתני' כר"ע אתיא דהא אשת אחיו ואשת אחי אביו דתנן לעיל יש לה קנס לא

נערות פרק שלישי כתובות

הני מילי היבא דהרגו דרך עשייה דא ניתן שגנתו לכפרה. פירוש לכפרה צדי אדם אע"ג דדרך עלייה קיל טפי מדרך ירידה כדמוכח צפרק אלו הן הגולין (מסות טז ע"ג וסא) גבי גר תושב גולה ע"י גר תושב וכל חומרי דשמעתין לא תלי אלא במה שלא ניתן

דכפרה דלוינו מקפיד הש"ס זכר
 שסקילה ושריפה חמורין מהרג וזנב;
אבל סימא את עינו והרגו דבר
 אחר אימא נשקול מיניה
 ממונא ונקמליה. כך גרס ר"ח דמלא
 יהיה חסון לא נפקא לן אלס סימא
 את עינו והרגו זה יתם שזכאה
 אחת הרג את הששה וגם הולדות
 זבל סימא את עינו והרגו דדבר
 אחר צבת אחת על י' להכי צאטריך
 כל חרס למיפטריה קשה לרשצי"ל
 דהא ר' שמעאל בנו של ר' יוחנן בן
 זרוקא לא דריש קרא להכי דלא
 נשקול מיניה ממונא ונקטליה אלס
 שלא יתן ממון ונפטריה ושמא זילוי
 לא נאמר קאמר דלשכתן ריש פירק
 נגמר הדין (פאהדין דף מג. וס) וזכמה
 דוכתי ולרשצי"ל נראה דהכא מסיק
 זלינא דתנא דבי חזקיה אלל רצני
 ישמעאל וזלי לית ליה הא דתנא
 דבי חזקיה והא דלמר ברס הנחנקין
 (שם דף פד: וס) הניחא למאן דלית
 ליה דתנא דבי חזקיה אלל למאן דלית
 ליה היקשא למה לי תנא דלית ליה
 דבי חזקיה היינו רבי ישמעאל ובסמוך
 דקאמר ולרצה דלמר חידוש הוא
 שחידשה תורה בקנס כו' סבר
 כמ"ק ד' מנחם ב' עקציה הוה מצי
 למימר ס"ל כרבי ישמעאל: **הא** נמי
 מאידך תנא דבי חזקיה נפקא. ללא
 מההיא דרשה גופה קאמר דנפקא לן
 דהא דהיא דרשה לא שייכא כלל
 לסימא את עינו והרגו דדבר אחר
 אלס הכי דייק דכי היכי דרש"י ולא
 עין ונפש תחת עין ונפש תחת נפש
 תחת נפש ולא עין ונפש תחת נפש
 וסימא את עינו והרגו דד"א לא חשיב
 עין ונפש אלל נפש גרד' דמה שסימא
 את עינו בשעת הריגה לא חשיב כלום
 דבלאו הכי היה מת אלל שהמיתו
 בצער מרובה וא"ת ס"ה מילתא נמי
 מתנא דבי חזקיה דלעיל נפקא דמה
 צנח בהמה לא חלקת בין סימא את
 עינה והרגה זה להורגה דב"א כו' וי"ל
 דמכה אדם ומכה בהמה משמע ליה
 דהכא אחת וא"ת סימא את עינו
 והרגו דב"א תיפוק ליה דפטור מדמי
 עין אפי' לא הרג דבשעה שסימא את
 עינו היה רודף וייתן להלילו דנפשו
 וי"ל דמייירי שפילו להלילו דאחד
 מאיברייו שלא ניתן להלילו דנפשו:
אמר רב אשי איצטריך בו' מימא
 דמשמע דלס הרגו וקרע

[illegible]

ס' נהבי חלל כולה נפקא גן מתנא דבי חזקיה דפטור דלי הוה חזקיה וא"ת ולישני דאינטריך כל חרם להרג חזירו וקרע שיראין על ידי אותה חבלה שהמיתה צאה על ידה:

ו' כו' אי נמי מתניתין אתיא כתנא קמא דרבי חנניא בן עקביא:

חימה

לח.

סד א מיי פון מהלכות
 רוצח ושמינית נפש
 ה' יב יא סגמ עשה:
סה ב מיי פאל מהל'
 חובל הלכה ב ג ד
 סגמ עשה ע:
סו ג מיי פ"ב מהל'
 עברה ה' טו סגמ
 עשין נד טור אה"ע סימן
 קצו:
סז ד מיי פ"ג מהל'
 אישות ה' יא סגמ
 עשין מה טוש"ע אה"ע
 סימן לו סעיף א:

מוסף רע"י

[illegible]